

31978L0176

L 54/19

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

25.2.1978

DIREKTIVA SVETA
z dne 20. februarja 1978
o odpadkih iz industrije titanovega dioksida

(78/176/EGS)

SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

nekatero posebne določbe; ker Pogodba ni predvidela potrebnih pooblastil za ta namen, se je treba sklicevati na člen 235 Pogodbe;

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in zlasti členov 100 in 235 Pogodbe,

ker Direktiva 75/442/EGS ⁽⁵⁾ obravnava odstranjevanje odpadkov na splošno; ker je za odpadke iz industrije titanovega dioksida priporočljivo določiti poseben sistem, ki bo zagotovil zaščito zdravja ljudi in okolja pred škodljivimi učinki, ki jih povzročajo nenadzorovano izpuščanje, odmetavanje ali odlaganje takšnih odpadkov;

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽¹⁾,

ker mora za dosego navedenih ciljev obstajati sistem predhodnih dovoljenj v zvezi z izpuščanjem, odmetavanjem, skladiščenjem, odlaganjem ali injektiranjem odpadkov; ker se tako dovoljenje lahko izda samo pod posebnimi pogoji;

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,

ker odpadki iz industrije titanovega dioksida veljajo za škodljive za zdravje ljudi in okolje; ker je zato treba preprečiti in postopoma zmanjšati onesnaževanje, ki ga povzročajo takšni odpadki, z namenom, da bi jih odpravili;

ker je treba izpuščanje, odmetavanje, skladiščenje, odlaganje ali injektiranje odpadkov nadzorovati s spremljanjem stanja odpadkov ter spremljanjem stanja in nadziranjem zadevnega okolja;

ker se programa Skupnosti za okolje 1973 ⁽³⁾ in 1977 ⁽⁴⁾ nanašata na potrebo, da mora Skupnost ukrepati proti odpadkom iz industrije titanovega dioksida;

ker morajo države članice za obstoječe industrijske obrate do 1. julija 1980 sestaviti programe za postopno zmanjšanje onesnaževanja, povzročene s takšnimi odpadki, z namenom, da bi ga odpravili; ker morajo ti programi določiti cilje splošnega zmanjšanja, ki jih je treba doseči najpozneje do 1. julija 1987, in navesti ukrepe, ki jih je treba sprejeti za vsak industrijski obrat;

ker lahko kakršne koli razlike med določbami o odpadkih pri pridelavi titanovega dioksida, ki se že uporabljajo ali so v pripravi v različnih državah članicah, ustvarjajo neenake pogoje konkurence in tako neposredno vplivajo na delovanje skupnega trga; ker je zato treba nujno približati zakonodajo na tem področju v skladu s členom 100 Pogodbe;

ker morajo države članice za nove industrijske obrate izdati predhodno dovoljenje; ker mora takšno dovoljenje slediti predhodni študiji o vplivih na okolje in se podeli le podjetjem, ki se zavežejo, da bodo uporabljala samo na trgu razpoložljive materiale, postopke in tehnologije, ki najmanj škodujejo okolju;

ker se za navedeno približevanje zakonodaje zdi potrebno, da ga spremljajo ukrepi Skupnosti, tako da se z obširno ureditvijo lahko doseže eden od ciljev Skupnosti na področju zaščite okolja in izboljšanja kakovosti življenja; ker je treba za to predpisati

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

1. Cilj te direktive je preprečevanje in postopno zmanjšanje onesnaženja, ki ga povzročajo odpadki iz industrije titanovega dioksida, z namenom, da bi takšno onesnaženje odpravili.

⁽¹⁾ UL C 28, 9.2.1976, str. 16.

⁽²⁾ UL C 131, 12.6.1976, str. 18.

⁽³⁾ UL C 112, 20.12.1973, str. 3.

⁽⁴⁾ UL C 139, 13.6.1977, str. 3.

⁽⁵⁾ UL L 194, 25.7.1975, str. 39.

2. Za namene te direktive pomeni izraz:

Člen 4

(a) „onesnaženje“ neposredno ali posredno človekovo izpuščanje v okolje kakršnih koli ostankov iz postopka proizvodnje titanovega dioksida, kar ogroža zdravje ljudi, škodljivo vpliva na življenjske vire in ekosistem, uživanje okolja ali na druge upravičene rabe zadevnega okolja;

1. Izpuščanje, odmetavanje, skladiščenje, odlaganje in injektiranje odpadkov je prepovedano, razen če ni bilo izdano predhodno dovoljenje pristojnega organa države članice, na katere ozemlju se odpadki proizvajajo. Predhodno dovoljenje mora izdati tudi pristojni organ države članice,

(b) „odpadki“:

— na katere ozemlju se odpadki izpuščajo, skladiščijo, odlagajo ali injektirajo;

— kakršnikoli ostanki iz proizvodnega postopka titanovega dioksida, ki jih imetnik odstranjuje ali jih je dolžan odstraniti po veljavni nacionalni zakonodaji;

— s katere ozemlja se odpadki izpuščajo ali odmetavajo.

— kakršnikoli ostanki iz postopka predelave ali obdelave ostankov, ki jih navaja prva alineja;

2. Dovoljenje se lahko izda samo za omejeno trajanje. Mogoče ga je obnoviti.

(c) „odstranjevanje“:

Člen 5

— zbiranje, razvrščanje, prevažanje in obdelava odpadkov kot tudi skladiščenje, odlaganje na tla ali v tla in njihovo injektiranje v tla;

Pri izpuščanju ali odmetavanju lahko pristojni organi v skladu s členom 2 in na podlagi podatkov, predloženih v skladu s Prilogo I, izdajo dovoljenje, navedeno v členu 4, pod pogojem, da:

— izpuščanje odpadkov v celinske površinske vode, podzemne vode in morje ter odmetavanje v morje;

(a) ni mogoče zagotoviti primernejšega ravnanja z odpadki;

— predelava odpadkov in postopki predelave za njihovo ponovno uporabo;

(b) ocena, ki se izvede na podlagi razpoložljivega znanstvenega in tehničnega znanja, pokaže, da ni pričakovati nobenih kratkoročnih ne kasnejših škodljivih vplivov na vodno okolje;

(d) „obstoječi industrijski obrati“ industrijske obrate, ki so že ustanovljeni na datum notifikacije te direktive;

(c) ne bo škodljivih vplivov na čolnarjenje, ribarjenje, rekreativne aktivnosti, izkoriščanje surovin, pridobivanje soli, ribogojstvo in gojenje školjk, na območja posebnega znanstvenega pomena ali na druge upravičene rabe zadevnih voda.

(e) „Novi industrijski obrati“ industrijske obrate, ki so v času notifikacije te direktive v postopku ustanavljanja ali ki se ustanovijo po tem datumu. Širitve obstoječih industrijskih obratov, s katerimi se letno povečajo proizvodne zmogljivosti zadevnih obratov na posamezni lokaciji za 15 000 ton ali več, je treba obravnavati kot nove industrijske obrate.

Člen 6

Člen 2

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, da zagotovijo takšno ravnanje z odpadki, ki ne ogroža zdravja ljudi in okolja in ki še zlasti:

Pri skladiščenju, odlaganju ali injektiranju lahko pristojni organ v skladu s členom 2 in na podlagi podatkov, predloženih v skladu s Prilogo I, izdajo dovoljenje, navedeno v členu 4, pod pogojem, da:

— ne ogroža voda, zraka, tal, rastlin in živali;

(a) ni mogoče zagotoviti primernejšega ravnanja z odpadki;

— ne vpliva škodljivo na lepoto krajev ali pokrajine.

(b) da ocena, ki se izvede na podlagi razpoložljivega znanstvenega in tehničnega znanja pokaže, da ni pričakovati nobenih kratkoročnih ne kasnejših škodljivih vplivov na podzemne vode, tla ali zrak;

Člen 3

Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe za spodbujanje preprečevanja, recikliranja in predelave odpadkov, pridobivanje surovin in kakršnega koli drugega postopka za ponovno uporabo odpadkov.

(c) ne bo škodljivih vplivov na rekreativne aktivnosti, izkoriščanje surovin, na rastline in živali, na območja posebnega znanstvenega pomena ali na druge upravičene rabe zadevnega okolja.

Člen 7

1. Ne glede na metodo in obseg obdelave zadevnih odpadkov mora njihovo izpuščanje, odmetavanje, skladiščenje, odlaganje in injektiranje spremljati spremljanje stanja odpadkov, navedeno v Prilogi II, in spremljanje stanja zadevnega okolja, in sicer ob upoštevanju fizikalne, kemijske, biološke in ekološke vidike.

2. Spremljanje stanja mora redno izvajati eden ali več organov, ki jih določi država članica, katere pristojni organi so izdajali dovoljenje po členu 4. Pri čezmejnem onesnaževanju med državami članicami organ skupaj imenujeta zadevni državi članici.

3. V enem letu od notifikacije te direktive mora Komisija predložiti Svetu predlog postopkov nadziranja in spremljanja stanja zadevnega okolja. Svet v zvezi s tem predlogom odloči v šestih mesecih od objave mnenj Evropskega parlamenta in Ekonomsko-socialnega odbora v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Člen 8

1. Pristojni organ zadevne države članice sprejme v naslednjih primerih vse potrebne ukrepe, da pomaga odpraviti, in če je potrebno, zahteva ukinitve izpuščanja, odmetavanja, skladiščenja, odlaganja ali injektiranja odpadkov.:

(a) če rezultati spremljanja stanja, predvidenega v skladu s Prilogo II (A) (1), pokažejo, da pogoji za predhodno dovoljenje, navedeno v členih 4, 5 in 6, niso bili izpolnjeni, ali

(b) če rezultati preskusov akutne strupenosti, navedenih v Prilogi II (A) (2), pokažejo, da so bile tam določne mejne vrednosti prekoračene, ali

(c) če rezultati spremljanja stanja, predvidenega v Prilogi II (B), razkrijejo poslabšanje v zadevnem okolju na obravnavanem območju ali

(d) če izpuščanje ali odmetavanje škodljivo vpliva na čolnarjenje, ribarjenje, rekreativne aktivnosti, izkoriščanje surovin, pridobivanje soli, ribogojstvo in gojenje školjk, na območja posebnega znanstvenega pomena ali na druge upravičene rabe zadevnih voda, ali

(e) če skladiščenje, odlaganje ali injektiranje škodljivo vpliva na rekreativne aktivnosti, izkoriščanje surovin, na rastline in živali, na območja posebnega znanstvenega pomena ali na druge upravičene rabe zadevnega okolja.

2. Če je vpletenih več držav članic, je treba ukrepe sprejeti po posvetovanju.

Člen 9

1. Države članice sestavijo programe za postopno zmanjšanje in končno odpravo onesnaževanja, ki ga povzročajo odpadki obstoječih industrijskih obratov.

2. Programi, navedeni v odstavku 1, določijo splošne cilje za zmanjšanje onesnaževanja, ki ga povzročajo tekoči, trdni odpadki in odpadni plini, ki jih je treba doseči najpozneje do 1. julija 1987. Programi morajo vsebovati tudi srednjeročne cilje. Poleg tega morajo vsebovati tudi podatke o stanju zadevnega okolja, o ukrepih za zmanjšanje onesnaževanja in o metodah obdelave odpadkov, ki nastanejo pri proizvodnih postopkih.

3. Programe, navedene v odstavku 1, je treba poslati Komisiji najpozneje do 1. julija 1980, tako da lahko ta v šestih mesecih po prejemu vseh nacionalnih programov predloži ustrezne predloge Svetu za uskladitev teh programov glede zmanjšanja in dokončne ukinitve onesnaževanja ter glede izboljšanja pogojev konkurence v industriji titanovega dioksida. Svet odloči o predlogih v šestih mesecih po objavi mnenj Evropskega parlamenta in Ekonomsko-socialnega odbora v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

4. Države članice začnejo izvajati program najkasneje 1. januarja 1982.

Člen 10

1. Programi, navedeni v členu 9(1), morajo zajemati vse obstoječe industrijske obrate in določiti ukrepe, ki jih je treba sprejeti za vsakega od teh obratov.

2. Kjer v posebnih okoliščinah država članica pri kakem posameznem obratu meni, da niso potrebni dodatni ukrepi za izpolnitev zahtev te direktive, mora v šestih mesecih od notifikacije te direktive priskrbeti Komisiji dokaz, na podlagi katerega je prišla do takšnega zaključka.

3. Po neodvisnem preverjanju teh dokazov lahko Komisija soglaša z mnenjem države članice, da ni treba sprejemati dodatnih ukrepov glede zadevnega obrata. Komisija mora dati svoje soglasje skupaj z navedbo razlogov v šestih mesecih.

4. Če Komisija ni istega mnenja kot država članica, je treba dodatne ukrepe glede posameznega obrata vključiti v program zadevne države članice.

5. Če Komisija soglašaja, je treba njeno soglasje redno pregledovati zaradi rezultatov spremljanja stanja, ki je bilo opravljeno v skladu s to direktivo, in zaradi kakršne koli pomembne spremembe v proizvodnih postopkih ali v ciljih okoljske politike.

Člen 11

Novi industrijski obrati morajo pri pristojnih organih držav članic, na katere ozemlju predlagajo gradnjo obrata, vložiti vlogo za predhodno dovoljenje. Taka dovoljenja lahko izdajo šele po opravljenih postopkih presoje vplivov na okolje. Izdati jih smejo le podjetjem, ki se zavežejo, da bodo uporabljala samo takšne razpoložljive materiale, postopke in tehnologije na trgu, ki najmanj škodljivo vplivajo na okolje.

Člen 12

Države članice lahko sprejmejo tudi strožje predpise od predpisov te direktive.

Člen 13

1. Za namene te direktive morajo države članice predložiti Komisiji vse potrebne informacije o:

- dovoljenjih, izdanih po členih 4, 5 in 6;
- rezultatih spremljanja stanja zadevnega okolja, opravljenega po členu 7;
- ukrepov, sprejetih po členu 8.

Komisiji morajo predložiti tudi splošne informacije, ki se nanašajo na materiale, postopke in tehnologije in ki so jih pridobili po členu 11.

2. Podatki, pridobljeni kot rezultat uporabe tega člena, se lahko uporabljajo samo za namene te direktive.

3. Komisija in pristojni organi držav članic, njihovi uradniki in drugi uslužbenci ne smejo razkrivati informacij, pridobljenih po tej direktivi, ter informacij, ki spadajo v obveznost varovanja poslovne skrivnosti.

4. Odstavka 2 in 3 ne nasprotujeta objavi splošnih informacij ali študij, ki ne vsebujejo podatkov v zvezi s posameznimi podjetji ali združenji podjetij.

Člen 14

Države članice vsaka tri leta pripravijo poročilo o preprečevanju in postopnem zmanjševanju onesnaževanja, ki ga povzročajo odpadki iz industrije titanovega dioksida, ter ga posredujejo Komisiji, ki ga sporoči drugim državam članicam.

Komisija vsaka tri leta poroča Svetu in Evropskemu parlamentu o uporabi te direktive.

Člen 15

1. Države članice sprejmejo ukrepe, potrebne za uskladitev s to direktivo, v 12 mesecih po njeni notifikaciji ter o tem takoj obvestijo Komisijo.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedila nacionalne zakonodaje, sprejete na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 16

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 20. februarja 1978

Za Svet

Predsednik

Per HÆKKERUP

PRILOGA I

INFORMACIJE, KI JIH JE TREBA ZAGOTOVITI ZA PRIDOBITEV PREDHODNEGA DOVOLJENJA PO ČLENIH 4, 5 IN 6**A. Značilnosti in sestava snovi:**

1. celotna količina in povprečna sestava odvržene snovi (npr. na leto);
2. stanje (tj. trdna snov, blato, tekoča ali plinasta snov);
3. lastnosti: fizikalne (tj. topnost in gostota), kemijske in biokemijske (npr. potreba po kisiku) ter biološke;
4. strupenost;
5. obstojnost: fizikalna, kemijska in biološka;
6. kopičenje in pretvorba snovi v biološkem materialu ali usedlinah;
7. dovzetnost za fizikalne, kemijske in biokemijske spremembe ter medsebojne vplive z drugimi organskimi in anorganskimi snovmi;
8. verjetnost povzročanja okužb ali drugih sprememb, ki zmanjšujejo zmožnost prodajanja naravnih virov (ribe, školjke idr.).

B. Značilnosti mesta odmetavanja ali izpuščanja ter metode odstranjevanja odpadkov:

1. lokacija (npr. koordinate območja odmetavanja ali izpuščanja, globina in oddaljenost od obale), lokacija v povezavi z drugimi območji (npr. območja naravnih lepote, drstišča, ribogojnice in ribolovna območja ter izčrpljivi viri naravnega bogastva);
2. hitrost odstranjevanja v posameznem obdobju (npr. količina na dan, na teden, na mesec);
3. metode pakiranja in shranjevanja, če jih sploh uporabljajo;
4. začetno redčenje, doseženo s predlagano metodo odvajanja, posebej s hitrostjo ladje;
5. druge značilnosti (npr. vpliv vodnih tokov, plime in oseke in vetra na horizontalno in vertikalno mešanje vode ter transport snovi v vodi);
6. vodne značilnosti (npr. temperatura, pH-vrednost, slanost, razslojenost, kisikovi pokazatelji onesnaženja — raztopljeni kisik (RK), kemijska potreba po kisiku (KPK), biokemijska potreba po kisiku (BPK), prisotnost dušikovih organskih in anorganskih spojin, vključno z amoniakom, neraztopljene snovi, druge hranilne snovi in biološka produkcija);
7. značilnosti vodnega dna (npr. topografija, geokemijske in geološke značilnosti ter biološka produkcija);
8. obstoj in vplivi drugačnega odmetavanja ali izpuščanja, ki je bilo opravljeno v preteklosti na zadevnem območju (npr. izmerjene vsebnosti težkih kovin in organsko vezanega ogljika v naravnem ozadju).

C. Značilnosti kraja odlaganja, skladiščenja ali injektiranja ter metode odstranjevanja odpadkov:

1. zemljepisna lega;
 2. značilnosti sosednjih območij;
 3. metode pakiranja in shranjevanja, če jih sploh uporabljajo;
 4. značilnosti metod odlaganja, skladiščenja in injektiranja, vključno z oceno varnostnih ukrepov, sprejetih zato, da bi se izognili onesnaženju voda, tal in zraka.
-

PRILOGA II

NADZIRANJE IN SPREMLJANJE STANJA ODSTRANJEVANJA

A. Spremljanje stanja odpadkov

Odstranjevanje odpadnih snovi mora potekati ob:

1. preverjanju ustreznosti količine, sestave in strupenosti odpadkov, da se izpolnijo pogoji za predhodno dovoljenje po členu 4, 5 in 6;
2. preskušanje akutne strupenosti odpadkov na določenih vrstah mehkužcev, rakov, rib in planktona, najboljše vrst, ki jih je mogoče najti na območjih izpuščanja odpadkov. Poleg tega je treba preskušanje izvesti na vzorcih vrst morskih rakcev (*Artemia salina*).

V obdobju 36 ur in pri razredčenju vzorca odpadnih snovi v razmerju 1/5 000 ti testi ne smejo pokazati:

- več kot 20 % smrtnosti odraslih primerkov preskušanih vrst,
- pri ličinkah te vrste pa smrtnost ne sme presegati smrtnosti kontrolne skupine.

B. Nadziranje in spremljanje stanja zadevnega okolja

- I. Pri izpuščanju v celinske površinske vode ali morje ali pri odmetavanju morajo navedeni pregledi zajeti tri naslednje stvari: vodni stolpec, žive organizme in usedline. Redni pregledi stanja območja, prizadetega zaradi izpuščanja odpadnih snovi, omogočajo sleditev razvoju zadevnega okolja.

Spremljanje stanja vključuje določitev naslednjega:

1. pH-vrednosti;
 2. raztopljenega kisika;
 3. motnosti;
 4. hidratiziranih železovih oksidov in hidroksidov v suspenziji;
 5. strupenih kovin v vodi, suspendiranih trdnih snoveh, usedlinah ter pri njihovem kopičenju v izbranih globinskih in morskih organizmih;
 6. raznovrstnost ter relativno in absolutno obilje flore in favne.
- II. Spremljanje mora pri skladiščenju, odlaganju ali injektiranju vključevati naslednje:
 1. Preskuse za zagotovitev neoporečnosti površinske in podzemne vode. Navedeni preskusi vključujejo meritve:
 - kislosti,
 - vsebnosti železa (raztopljenega in neraztopljenih trdnih snovi),
 - vsebnosti kalcija,
 - vsebnosti strupenih kovin (raztopljenih in v delcih), če sploh kakšnih.
 2. Kjer je potrebno, preskuse, ki določajo kakršne koli škodljive vplive na zgradbo zemeljskih plasti pod površjem.
 3. Splošno ekološko oceno območja v bližini kraja odlaganja, skladiščenja ali injektiranja.